

гава и боятъ самъ по себе сѣ ще изчезни отъ училищата. О, колко тогава ще бѣде лесно за учителитѣ да прѣподаватъ, а на ученицитѣ драго да посѣщаватъ училището!...

Земеш ли газета въ рѣцѣ, влѣзеш ли въ разговоръ съ нѣкого си, ще чуешъ едно и сѣщото: »ученіе ученіе! Дѣто ще са рѣче, че съзнаніето за ученіе, малко или много, са е разпространило между насъ Българитѣ и благодареніе на това съзнание, самъ-тамъ ся ся поевили училища, но каквы сѣ тѣзи училища, или по добръ да кажъ, на каквы учители на рѣцѣтѣ сѣ дадени?... Ный нѣма да са излъжеме ако кажеме, че ный Българитѣ имама хора, които дѣйствително желаятъ доброто на народѣтъ си и са готови да дѣйствувать за негова полза; но главното е, че тѣ незнайтъ какъ да са зематъ за това дѣло. Тѣй сѣщо не можимъ да умълчимъ и тѣзи истина, че нашіятъ народъ има голѣмо съчувствіе и любовь къмъ училищата си, които си е открилъ и още открыва съ кървавъ потъ; но потѣта му отива, или почти отива всеуе, тѣй като ги поручава на такива хора, които никакъ не съотвѣтствувать на званіето си. Често си поменувами въ разговорѣтъ «трѣба да са учимъ бей!» и сѣки е съгласенъ съ това. И наистина, имали мжно въ това? земи букварѣтъ и изведнѣжъ ще научишь дѣтето да чете, — най лесна работа; тѣй въобще хортуватъ, но какво жестоко са издѣгватъ, които тѣй хортуватъ. Я да са по огледами и да видиме колко самозванни учители имама, които живѣятъ отъ гърбѣтъ на ученицитѣ, и наистина които знайтъ да четятъ и да пишятъ, а пѣкъ какви резултати показватъ отъ ученіето си? Нула; забравяйте,